

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΔΙΤΙΚΟΣ ΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ · Έν 'Αθήναις φρ. 15 — · Έν δέ ταξί δημαρχ. φρ. 16 — · Έν τῷ δέκατ. φρ. 22.
Β. ΓΑΒΡΙΑΙΑΝΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΙ

Τὰ κακοήθη τρόπαια τῶν συνδυασμῶν ἀλλεπάλληλα ἀγέλλονται ἡμῖν ἐκ τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν. Ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰμέθα βέβαιοι περὶ τοῦ συνδυασμοῦ Βερύτανίας, καθ' ὃν ὁ περίπουστος ὡς διάσημος τοῦ Κουμουνδούρου καὶ δὴ αὐτοῦ τοῦ Βελέντζα φίλος, συνεδυάσθη μετ' ἀντιπολιτευούμενου ὑποψήφιου, τοῦ κ. **Χατζοπούλου**. Ωσαύτας ἐν Πύργῳ λέγεται ὅτι ὁ οὐχ ἥττον διάσημος πρώην ὑπουργὸς τῆς Παιδείας καὶ πρόεδρος τῆς Βουλῆς, ὁ ἀγοράζων ἀρχαιολογήματα παρὰ τοῦ πρώην ταμία τῶν Θηβῶν κ. **Αὐγερενδός**, συνεδυάσθη μετὰ τοῦ κ. **Στεφανοπούλου**, ἀνήκοντος εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν. Ἐπίσης ἐν Κορίνθῳ ὁ κ. **Ιωάννης Δεληγγέαννης** συνεδυάσθη μὲ τοὺς **Νοταράρας** οὓς ὅλιγον πρὸ τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς, ἡ ἀντιθεσίς καὶ οἱ ἔριδες τῶν δύο τούτων ἐπαρχιακῶν κομμάτων εὑρίσκοντο εἰς τὸ κατακόρυφον. Οὐδὲν λοιπὸν δύναται νὰ ἐμποδίσῃ ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ Κουμουνδούρου ἀνατραφείσης κοινωνίας τὰς φαύλας ταύτας πολιτικὰς ἐπιγαμίας, μήτε ἡ προσωπικὴ φιλοτιμία, μήτε τὸ συμφέρον τοῦ τόπου, μήτε ἡ κοινὴ κατακραυγὴ ἐναντίον τῶν φίλων τῆς παρούσης Κυβερνήσεως, μήτε ἡ ἀπελπισία τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπολίτευσεως, μετ' ἀποστροφῆς βλέποντος τοὺς ἔκπτοντες τὴν γεῖρα πρὸς τοὺς ἀντιθέτους. Τοσοῦτον βαθέως λοιπὸν ἐρρίζωσεν ἐντὸς τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας ἡ πολιτικὴ διαφθορὰ καὶ ἡ ἀχαρακτηρίσια, ὥστε ἡ κοινὴ γνώμη, ἡ ἀποτροπιαζομένη τοὺς τοιούτους συνδυασμούς, θεωρεῖται ὅπο τῶν ὑποψήφιών τοῖς δύναται νὰ κερδηθῇ ἀκριβῶς ὅπ' αὐτῶν τούτων τῶν συνδυασμῶν, ἡ ἡ κοινὴ γνώμη καὶ οἱ ἔκλυγεις εἶναι δύο δυνάμεις ἀντιθέτοι ἐν 'Ελλάδι;

Μήτε σήμερον, μήτε χθὲς παρετηρήσαμεν δύοσιν μεγάλην ἐπιρροὴν ἔσχεν ἐν 'Ελλάδι ἡ πολιτικὴ φαυλοκρατία. Τοιαῦτα ἥθη, δμολογοῦμεν ὅτι εἶναι ἀδύνατον ἐντὸς ὅλιγου χρόνου καὶ ἀνευ ὑπομονῆς καὶ μεγάλων ἀγώνων νὰ ἔχει φθάσιν. Ἡ διαφθορὰ κατέστη πολιτικὴ δύναμις, καὶ ἡ πολιτικὴ θεωρεῖται θεραπεινής τῶν ἀτομικῶν παθῶν καὶ συμφερόντων. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν θέλει ἐμποδίσει: ἡμᾶς, δπως, ἔθνους ἐν τῷ μέλλοντι. 'Η Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις μέχρι τοῦδε

ἐπιτεθῶμεν, ὡς ὑπεσχέθημεν, ἐναντίον τῶν ἐργατῶν τοιούτων κακοήθων συνδυασμῶν. 'Εδὲ δὲν ποιήσωμεν ἡμεῖς ἥττην, ἐὰν δὲν ἐπιμείνωμεν εἰς τὴν ἰδέαν ἡμῶν, τὴν δποιαν ὥπτομεν εἰς τὸ Πανελλήνιον ὡς τὴν μόνην σωτήριον καὶ τὴν μόνην ἔθνωφελῆ, καὶ τὴν μόνην δυναμένην νὰ παράσχῃ ἀντιπροσωπείαν γνησίαν, ἀδύνατον ἀλλως νὰ καταπολεμηθῇ τὸ φαυλοκρατικὸν σύστημα, τὸ δποῖον δεσπόζει τοῦ ὑπουργικοῦ κόμματος καὶ τοῦ ἀντιπολιτευομένου. Μήτε τὸ παράδειγμα τῆς πρωτευόντος κατώρθωσε νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὰς ἀτυχεῖς τῆς 'Ελλάδος ἐπαρχίας, ἐν αἷς ἡ διαφθορὰ ἐπενήργησεν αὐτηρότερον καὶ ισχυρότερον, καὶ δποι δὲν ὑπάρχουσεν εὔκολα καὶ πρόχειρα τὰ μέσα τῆς καταπολεμήσεως αὐτοῦ. Αἱ ἐπαρχίαι τῆς 'Ελλάδος, διλγάνθρωποι, ἀδιοίκητοι σχεδὸν, ἀνευ συγκοινωνίας, ἀνευ ἀναλόγου ἀναπτύξεως, ὑπόκεινται πλειότερον ἢ ἡ πρωτεύουσα ὅπο τὸ διλέθριον σύστημα, τὸ δποῖον εἶναι ἡ μόνη ἴσως καὶ κυρία ἄφορι μὲ τῆς ἔξουδενώσεως τοῦ ἔθνους.

'Ἐν τούτοις οἱ ἐκλογεῖς τῶν ἐπαρχιῶν, εἰς ἃς ἡ φωνὴ ἡμῶν δύναται νὰ φθάσῃ, δέον νὰ σκεψθῶσι καλῶς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου. 'Οταν ἐνθαρρύνωσι καὶ ὑψηλῶσι συνδυασμούς τοιούτους, δποτίθεται ὅτι θεωροῦσι τὸν Κουμουνδούρον ὡς τὸν ἐντιμότερον καὶ μεγαλεῖτερον τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς νεωτέρας 'Ελλάδος καὶ τὸ σύστημα αὐτοῦ ὡς τὸ μόνον, δὶς δύνανται νὰ κυβερνηθῶσιν. Οἱ ἐκλογεῖς τῶν ἐπαρχιῶν δέον νὰ ἐννοήσωσιν ὅτι σήμερον δὲν πρόκειται δ ἀγώνι περὶ προσώπων, ἀλλ' ὅτι κοινὴ καὶ ισχυρὰ προσπάθεια καταβάλλεται ὑπὸ τῶν εἰλικρινεστέρων καὶ τιμωτέρων ἔθνικῶν στοιχείων, δπως καταπολεμηθῆ σύστημα ἐπαπειλοῦν καὶ ἐν τῷ μέλλοντι μεγάλα ἐσωτερικά δεινά καὶ ἔθνικὴν ἀσημότητα. Τό παρελθόν παρῆλθε, καὶ ἴσως δλίγον θὰ ἐφροντίζομεν περὶ αὐτοῦ, ἐὰν δὲν ἦτο διὰ τοὺς φρονίμους τὸ μόνον μάθημα περὶ τοῦ μέλλοντος. 'Ο, τι ὑπέστημεν μέχρι τοῦδε ἐσωτερικῶς, ἡ κακοδιοίκησις, ἡ ἀδράνεια καὶ ἡ καταδολεύσις τῆς δικαιοσύνης, ἡ σπάθη τοῦ χωροφύλακος, ὁ φατριασμός, ἡ παραλυσία πάντων τῶν νόμων καὶ τῶν ἥθων καὶ αὐτὴ ἡ ἀποτυχία τοῦ ἐξωτερικοῦ ζητήματος εἶναι μηδὲν, παραβαλλόμενα πρὸς τὴν θύελλαν καὶ τὴν καταστροφὴν, ἥτις ἐπίκειται κατὰ τοῦ διου Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἐν τῷ μέλλοντι. 'Η Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις μέχρι τοῦδε

δὲν ἔδωκεν ἡμῖν τὸ δικαίωμα νὰ νομίσωμεν δτὶ δύναται νὰ
ζῆναι ἄλλοια τις, ἢ ὅποια εἶναι.

Πῶς λοιπὸν ἀπὸ Βουλῆς ἐκλεγομένης κατὰ τὸ αὐτὸ σύ-
στημα καὶ κατὰ τὰ αὐτὰ ἥθη δυνάμεθα νὰ ἐλπίσωμεν δτὶ
θὰ προκύψῃ κυβέρνησις ἐντιμοτέρων σκοπῶν καὶ ἥθους μᾶλ-
λον ἀδεκάστου; Πῶς, ἐνῷ κρατοῦμεν ἐν χερσὶ τὴν δύναμιν
νὰ ἔξαφανίσωμεν πολιτικῶς τὸ σύστημα καὶ τοὺς ὀπαδοὺς
αὐτοῦ, τολμῶμεν νὰ φαντασθῶμεν, μετὰ εἰκοσαετῆ ὀλε-
θρίαν πείραν, δτὶ τὸ αὐτὸ σύστημα θὰ λειτουργήσῃ κάλ-
λιον καὶ δτὶ τὰ αὐτὰ πρόσωπα θὰ εἶναι κρέττονα ἔσωτῶν;
“Η τοιαύτη ἐλπὶς εἶναι παράλογος. “Οταν οἱ ὑποψήφιοι
σᾶς ὑπόσχονται, ὡς ἐκλογεῖς τῶν ἐπαρχιῶν, δτὶ ἐν τῇ μελ-
λούσῃ συνόδῳ θὰ πράξωσι τὸ καὶ τὸ καὶ θὰ ἀναστήσωσι
τὸ ἔθνος ἀπὸ τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ἔξωτερικῆς καταπτώσεως,
εἰς ἣν αὐτοὶ οὗτοὶ τὸ ἔρριψαν, ἐνθυμηθῆτε δτὶ οἱ αὐτοὶ ἀν-
θρωποι τὰς αὐτὰς ὑποσχέσεις πολλάκις ἔδωκαν ὑμῖν, καὶ
δτὶ ἡ τύχη τῆς πατρίδος ὅχι μόνον δὲν ἔβελτιώθη, ἀλλὰ
καὶ προκύψῃ μέχρι τούδε ἐν τῇ ἀθλιότητι” ἐνθυμηθῆτε δτὶ¹
εἰκοσιν ἔτη παρῆλθον οὐ μόνον ἀνωφελῶς, ἀλλὰ καὶ ἐπίζη-
μιώτατα τῇ πατρίδι, καὶ δτὶ ἀν μὴ δ λαδὸς τῆς ‘Βλάσδος
ἐπιχειρήση νὰ συνετίσῃ τοὺς πολιτευομένους αὐτοῦ, δὲν ὑ-
πάρχει ἐλπὶς δτὶ αὐτοὶ ἀφ’ ἔσωτῶν καὶ κατ’ ἴδιαν προαίρε-
σιν θὰ συνετιθῶσιν. ‘Ημεῖς δὲν μαχόμεθα ὑπὲρ προσώπων
πολλάκις τὸ ἀπεδείξαμεν, πολλάκις ἐπετέθημεν ἐν δέοντι
καὶ κατὰ τῆς ἁντιπολιτεύσεως καὶ κατὰ τοῦ ὑπουργείου’
ἀλλὰ βλέπομεν τὸν ἐσωτερικὸν ὅλεθρον, εἰς ὃν ἔγεται τὸ ἔθνος
καὶ τὸν ἀπὸ τῆς Αὔστριας ἐπικείμενον κίνδυνον, καὶ κρά-
ζομεν εἰς τοὺς θέλοντας ν’ ἀκούσωσι: συνετιθῆτε, διότι
αὔριον δὲν θὰ εἶναι ἵσως καιρὸς συνέσεως,

Δός του.

ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΒΩΛΟΥ

‘ΒΈ δῆλης τῆς Θεσσαλίας ἡ ἐπαρχία Βώλου θὰ διακριθῇ
ἐπὶ ἐκλογικῇ ζωηρότητι. Καὶ οἱ λόγοι εἶναι καταρκεῖες.
Πρῶτον οἱ Βωλιώται εἶναι ἀνθρωποι πολυπράγμονες· ἐπο-
λιτεύοντο δύναται τις νὰ εἴπῃ σχεδόν καὶ ἐπὶ Τούρκων
ἔπειτα εἶναι ἐμπορικῶτεροι· ἐπομένως πλέον ἀνεπτυγμένοι.
‘Τπάρχει δὲ καὶ ἔξαιρετικῶς εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτὴν νεο-
λαία τις ἀξία τοῦ ὄντος· ἐκ τῶν δρόμων τοῦ Βώλου
ἐθεῶντο ἄλλοτε τοὺς ἀγῶνας τῶν ἐπαναστατῶν· δ ‘Ογλ
διῆλθεν ἔκειθεν ἐν γένει δ Βώλος διεπνεύσθη ὑπὸ θερμο-
τέρας, ἢ τῆς κοινῆς Θεσσαλικῆς ἀτμοσφαίρας· διὰ τοῦτο καὶ
ἡμεῖς μετὰ μεζονος ἐνδιαφέροντος ἀποβλέπομεν πρὸς τὰ
ἐκλογικὰ τοῦ Βώλου.

Περὶ τρεῖς μερίδας φαίνεται ἡ ἐπαρχία δτὶ διαιρεῖται
ἐκλογικῶς. ‘Η πρώτη μερὶς εἶναι ἡ τοῦ κ. Ιωάννου Καρ-
τάλη, ἡ δευτέρα ἡ τοῦ Ιατροῦ Γεωργιάδου καὶ ἡ τρίτη ἡ
τῶν ἐλευθέρων ἀκροβολιστῶν.

‘Ο δημοτικώτερος συνδυασμὸς εἶναι δ τοῦ κ. Ιωάννου
Καρτάλη καὶ διὰ τὰ ἀπαρτίζοντα αὐτὸν μέλη, ἀλλὰ
κυρίως διὰ τὸν προϊστάμενον τοῦ συνδυασμοῦ, ἔχον ἀλη-
θῶς νέον διὰ τοὺς σημερινοὺς διεφθαρμένους καιρούς. Βίναι
νεώτερος· μόλις ἡλικίας τριάκοντα πάντες ἔτῶν. Κατήρεστο τὸ
ἐμπορικόν του στάδιον ἐν ‘Δεξιανόδειᾳ, διόπου ἐσχημάτισεν
ἴκανην περιουσίαν. Δὲν εἶναι ὑπερβολὴ ἐὰν εἴπωμεν δτὶ τὸ
ἡμίσιο τῆς περιουσίας του τὸ ἀδαπάνησεν ὑπὲρ τῆς πατρί-
δος. Τὸ 1866 ἔδραμεν εἰς Κρήτην ἵνα προσφέρῃ αἷμα καὶ
χρῆμα· καὶ ποτὸς τῆς Κρητικοῦ τοῦ ‘Ανιωνιάδου ἀναφέρεται
καὶ δ ἀρχηγὸς τοῦ ἐν Βώλῳ ἀντιπολιτευομένου συνδυα-
σμοῦ. ‘Περὶ τοῦ ‘Εθνικοῦ στόλου συνεισήγεκε τετρακοσίας
λίρας. Τῆς δὲ Θεσσαλικῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1878 εἶναι
εἰς τῶν κυριωτέρων μοχλῶν. Ζωηρὸς τὸν χαρακτῆρα, ἐντι-

ΒΥΡΩΝΕΙΑ ΕΝ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΩ.

(‘Ιστορικαὶ ἀναμνήσεις).

Προοίμιον—Πόλις—Παρηγυρισταὶ—Παραμονὴ—Σο-
λωμδε—25 Οκτωβρίου—Ἡρῷα—Γυναικεῖς—Ἀποκαλυ-
πτήρια—Γέροντες—Χειμὼν καὶ Δήμαρχος.

Μεσολόγγη, 11 Νοεμβρίου 1881.

Φίλτατε Καλιβάν,

“Οχι μόνον *Baoli-sosar* ὠνειροπόλεις τὴν τελευταῖαν
μου, ἀλλὰ ‘Α-πο-κα-λυ-πη-ρε-ο-φό-ροι περιστεράν, πρώ-
τιστα πασῶν τῶν ἐν ἀλλαις ἐφημερίσις πληροῦσαν τὰς στή-
λας τοῦ Μῆ Χάνεσαι. ‘Αλλ’ ἦτο μοιραίον, ἡ μὲν περιστε-
ρὰ νὰ καταφθάσῃ μὲ τὴν ταχύτητα ἐκατοντούτιδος, μόλις
ἐπισύροντος τὰ ῥάκη τῆς ζωῆς του, τὴν δὲ βασίλισσάν σου
νὰ προσθῇς τέλος πάντων, ἀλλὰ πεπτωκυῖαν. Καὶ ἦτο προ-
φῆτις ἀδρά τις χείρ, ἐπὶ τοῦ περιθωρίου τοῦ φύλλου ἐκεί-
νου τῆς ἐφημερίδος σου παρὰ τὴν λέξιν *βασίλισσα ἀφελέ-
στατα σημειώσασα*: τὴν ἔφαγε. Καὶ δύμως νομίζω δτὶ δύ-
ναται καὶ οὕτω γὰ ἀναγνωσθῆ, ἀν ὅχι μετὰ στοργῆς, ἀλλὰ
μετά τίνος ἐνδιαφέροντος, ὅχι μόνον ὡς ὑστάτη ἀναλαμπὴ
τῆς διὰ τὴν περιγραφὴν τῶν Βυρωνείων ἀναφθείσης λυχνίας,
όποιαν μετ’ ἀδιαφορίας ἐνεθυμεῖτο ἰσχνήν, ἀγροίκον, καὶ